

Ur den utsattes perspektiv

Världens kurs Tron som drivkraft sid. 15.

Samtalsfrågor

I vilken situation och på vilket sätt är er person utsatt, sårbar eller i underläge?

När och hur utsätter er person andra för illa behandling och förtryck eller bidrar till att någon annan är utsatt?

Hur tror ni er person uppfattar Gud? Håller ni med om att Gud hela tiden står på den utsattas sida?

På vilket sätt kan vi läsa texten och tala om Gud så att det gynnar livet för var och en av personerna i berättelsen, och för oss?

1 Mos 12:1-9

1Herren sade till Abram: ”Lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag skall visa dig. 2Jag skall göra dig till ett stort folk, jag skall välsigna dig och göra ditt namn så stort att det skall brukas när man välsignar. 3Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som smädar dig skall jag förbanna. Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du har fått.”

4Abram bröt upp, som Herren hade befallt, och Lot följde med honom. Abram var 75 år när han lämnade Harran. 5Han tog med sig sin hustru Saraj och sin brorson Lot, all egendom och alla slavar som de hade förvärvat i Harran. Så började de sin vandring mot Kanaan.

När de kom fram till Kanaan 6fortsatte de in i landet, ända till den heliga platsen vid Shekem, till Orakelterebinten. På den tiden bodde kanaaneerna i landet. 7Herren uppenbarade sig för Abram och sade: ”Åt dina ättlingar skall jag ge detta land.” Abram byggde där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom. 8Därifrån fortsatte han till bergen öster om Betel och slog läger så att han hade Betel i väster och Aj i öster. Där byggde han ett altare åt Herren och åkallade honom. 9Sedan flyttade Abram längre och längre ner mot Negev.

1 Mos 12:10-20

10Det blev hungersnöd i landet. Den blev så svår att Abram måste bege sig till Egypten för att bo där en tid. 11När han var nästan framme sade han till sin hustru Saraj: ”Du är ju en vacker kvinna. 12När egypterna får se dig och förstår

att du är min hustru dödar de mig och låter dig leva. 13Säg därför att du är min syster, så kommer allt att gå mig väl tack vare dig, och jag får leva.”

14När Abram kom till Egypten såg egypterna att Saraj var en mycket vacker kvinna. 15Också faraos hovmän såg henne och prisade hennes skönhet inför sin herre, och så blev hon förd till faraos hov. 16Abram behandlades väl tack vare henne: han fick får och kor, slavar och slavinnor, åsnor och kameler.

17Men Herren lät svåra plågor drabba farao och hans hov för Sarajs, Abrams hustrus, skull. 18Då kallade farao till sig Abram och sade: ”Vad är det du har gjort mot mig? Varför talade du inte om för mig att hon var din hustru? 19Varför sade du att hon var din syster, så att jag tog henne till hustru? Här har du din hustru. Ta henne och gå!” 20Och farao befallde sina män att föra Abram ut ur landet med hans hustru och allt han ägde.

1 Mos 16:1-15

Abrams hustru Saraj hade inte fött honom några barn. Hon hade en egyptisk slavflicka som hette Hagar, 2och en dag sade Saraj till Abram: ”Herren har gjort mig ofruktsam. Gå till min slavflicka, kanske kan jag få barn genom henne.” Abram samtyckte, 3och så tog Saraj, Abrams hustru, sin egyptiska slavflicka Hagar och gav henne åt sin man. Abram hade då bott tio år i Kanaan. 4Abram låg med Hagar, och hon blev havande. Men när hon märkte att hon väntade barn började hon se ner på sin matmor. 5Då sade Saraj till Abram: ”Denna skymf är ditt fel! Jag lade själv min slavflicka i din famn, men när hon märkte att hon väntade barn började hon se ner på mig. Herren må döma mellan mig och dig!” 6Abram svarade Saraj: ”Du bestämmer själv över din slavflicka – gör vad du vill med henne!” Saraj bestraffade henne, men då rymde hon.

7Herrens ängel fann henne vid en källa i öknen, källan på vägen till Shur. 8”Hagar”, sade han, ”Sarajs slavflicka, varifrån kommer du och vart är du på väg?” Hon svarade: ”Jag har rymt från min matmor Saraj.” 9Då sade han till henne: ”Vänd tillbaka till din matmor och underkasta dig henne.” 10Och Herrens ängel sade: ”Jag skall göra dina ättlingar mycket talrika, så talrika att ingen kan räkna dem.” 11Herrens ängel sade till henne:

”Du är havande och skall föda en son,
och du skall ge honom namnet Ismael,
ty Herren har hört din klagan.

12Mer vildåsnä än människa skall han vara,
han skall slåss mot alla och alla mot honom.
Öster om alla sina bröder skall han bo.”

13Hagar gav Herren, som hade talat till henne, ett namn: ”Du är Seendets Gud.” Ty hon tänkte: ”Har jag verkligen sett Gud och förblivit vid liv?” 14Därför kallar man brunnen Beer Lachaj Roi; den ligger mellan Kadesh och Bered.

15Så födde Hagar en son åt Abram, och Abram gav denne son som Hagar fött honom namnet Ismael. 16Abram var 86 år när Hagar födde Ismael åt honom.

1 Mos 21:8-21

Isak växte och blev avvand, och för att fira detta ställde Abraham till med en stor fest. 9När Sara såg hur den son som egyptiskan Hagar hade fött åt Abraham lekte med Isak, 10sade hon till Abraham: ”Driv bort den där slavinnan och hennes son! Slavinnans son skall inte ärva tillsammans med min son Isak.”

11Abraham blev mycket illa till mods, det gällde ju hans son. 12Men Gud sade till honom: ”Var inte illa till mods för pojken och slavinnans skull. Gör som Sara säger, ty det är Isaks ättlingar som skall föra ditt namn vidare. 13Men också slavinnans son skall jag göra till ett folk, eftersom han är ditt barn.”

14Tidigt nästa morgon tog Abraham bröd och en vattensäck och gav åt Hagar. Barnet lyfte han upp på hennes axlar, och så lät han henne gå. Hon irrade sedan omkring i Beer Shevas öken. 15När vattnet i säcken tog slut lade hon barnet under en buske 16och gick och satte sig ett stycke bort, på ett pilskotts avstånd. ”Jag kan inte se på när han dör”, tänkte hon. Hon satt ett stycke därifrån, och barnet grät högljutt. 17Men Gud hörde pojken gråt, och Guds ängel ropade från himlen och sade till Hagar: ”Hur är det fatt, Hagar? Var inte rädd, Gud har hört hur pojken gråter där borta. 18Gå och lyft upp honom och ta väl hand om honom, jag skall göra honom till ett stort folk.” 19Och Gud öppnade hennes ögon, och hon fick syn på en brunn. Hon gick dit och fyllde säcken med vatten och gav pojken att dricka.

20Gud var med pojken, och han växte upp och blev stor. Han bodde i öknen och blev en god bågskytt. 21Han bodde i Paranöknen, och hans mor skaffade honom en hustru från Egypten.